

MARIANA MICHALSKÁ
VIANOČNÁ ROZPRÁVKA

VYDALO MESA 2000 s. z.
© Všetky autorské práva sú vyhradené.
ISBN 978-80-550-0430-2

Mariana Michalská

VIANOČNÁ ROZPRÁVKA

Ilustrácia: Carolina Dendisová
Technická spolupráca: Ondrejkočiová Viktória, Kitlei Karol
Edícia: MEA 2000 o. z. - Mladá Éra Autorov nového tisícročia
Rok vydania: 2021

© Autorské práva vyhradené
ISBN 978-80-560-430-2

***Venované všetkým deťom, ktoré veria na zázraky
Vianoc, aby sa im splnili všetky najtajnejšie sny.***

***Ďakujem mojej dcére Carolinke, ktorá mi tento nápad
vnukla a prajem jej, aby bola stále šťastná
a usmievavá ako doteraz.***

(autorka)

Domov

Vianoce. Jedno slovo a koľko šťastia a radosti sa za ním skrýva. Všetky deti bez rozdielu sa na ten čarovný okamih tešia. A najviac tie, ktoré dostávajú najmenej.

Voľakedy neboli Vianoce o hmotných veciach. Ľudia sa tešili aj z maličkostí. A obzvlášť deti. Tie vedeli, že je to jeden z mála dní, kedy niečo dostanú. Stačil vyrezávaný koník od dedka, či handrová bábika od mamky. Pre nich to bol najväčší poklad.

Čo však tie deti, ktoré nemali nikoho? Keď sa im pošťastilo a niekto sa ich ujal, boli radi, že majú rodinu.

Veľa však bolo takých, ktoré skončili v sirotincoch, teda v dnešných detských domovoch. A tam niekde sa začína aj náš príbeh.

Janko, Zuzka a Anička boli traja súrodenci.

Otca takmer nepoznali – zomrel, keď sa najmladšia narodila – a mamka im nedávno zomrela na suchoty a od žiaľu, že nevedela uživiť svoje ratolesti. Z chalúčky ich vyhnali a tak sa chvíľku potĺkali po svete. Niečo si vyžobrali, niečo im dobrý ľudia sami dali.

Blížila sa však zima. Kde sa úbohé deti podejú?

Nevedeli. Jedného dňa sa zatúlali do nejakého mesta.

Videli obrovské domy, kopec svetiel v nich, deti po uliciach pobehovali sem a tam... Neboli špinavé a otrhané ako oni. Poobliekané v teplých veciach, aby neprechladli, opovržlivo hľadeli na troch prišielcov.

„Hej, kto ste?“ - zavolať na nich jeden z nich.